

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2016 r. – Luciad/Komisja**(Sprawa T-369/16)**

(2016/C 314/45)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Luciad NV (Löwen, Belgia) (przedstawiciele: D. Arts, P. Smet i I. Panis, advocaten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Oczywisty błąd w ocenie oraz naruszenia art. 1 lit. d) rozporządzenia nr 2015/1589⁽¹⁾ i art. 107 ust. 1 TFUE

- Skarżąca podnosi, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przyjmując, iż wstępnych decyzji podatkowych nie można traktować jako środka wykonawczego i że opisane przez nią przepisy dotyczące nadmiernych zysków należy uznać za pomoc państwa.

2. Naruszenie art. 296 TFUE w związku z niedostatecznym uzasadnieniem i naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ brak jest środka stanowiącego zakłócenie lub groźącego zakłóceniem konkurencji

- Skarżąca utrzymuje, że Komisja nie wskazała, w jaki sposób przepisy dotyczące nadmiernych zysków stanowią zakłócenie lub groźą zakłóceniem konkurencji
- Komisja niesłusznie wyszła z założenia, że decyzja podatkowa wydana na podstawie przepisów dotyczących nadmiernych zysków pociąga za sobą dla danych przedsiębiorstw automatycznie zwolnienie z podatku i niesłusznie uznała – ponieważ nie uwzględniła dokonanego lub mającego się dokonać opodatkowania zysków za granicą – że przepisy dotyczące zwolnienia z podatku nadmiernych zysków stanowią zakłócenie lub groźą zakłóceniem konkurencji.

3. Naruszenie art. 296 TFUE w związku z niedostatecznym uzasadnieniem i naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ sporne przepisy nie stanowią zakłócenia dla handlu między państwami członkowskimi.

4. Oczywisty błąd w ocenie i naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ sporne przepisy nie przyznają jakiegokolwiek korzyści o charakterze selektywnym.

- Skarżąca podnosi, że przepisy dotyczące nadmiernych zysków stanowią uregulowanie podatkowe o charakterze ogólnie obowiązującym, które stosuje się względem każdego belgijskiego przedsiębiorstwa i są immanentnie związane z przepisami dotyczącymi właściwości podatkowej belgijskiego systemu podatków dochodowych od osób prawnych, który przewiduje szczególne zasady w odniesieniu do transgranicznych przypadków, tak że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, kiedy przyjmuje, iż przepisy dotyczące nadmiernych zysków stanowią z jednej strony wyjątek od przepisów dotyczących właściwości podatkowej i z drugiej strony od zasady ceny rynkowej.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 248, s.9).

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2016 r. – Bammer/EUIPO – mydays (Männerspielplatz)

(Sprawa T-372/16)

(2016/C 314/46)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Alexander Bammer (Sindelfingen, Niemcy) (przedstawiciel: W. Riegger, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: mydays GmbH (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Männerspielplatz” – unijny znak towarowy nr 8 534 364

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie R 1796/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza nie oparła się w ramach decyzji na dacie zgłoszenia z września 2009 r.;
- Izba Odwoławcza nie uwzględniła wystarczająco i prawidłowo silnej mocy wskazówek wynikających z orzeczeń sądów w Stuttgarcie;
- Izba Odwoławcza nie dokonała prawidłowej oceny dokumentów z 2009 r. właśnie również w odniesieniu do uzasadnienia przedstawionego przez sądy w Stuttgarcie;